

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/269/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112209945
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1112209945.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Dariny Kriváňovej a JUDr. Ivana Jahnovej v právnej veci žalobkyne: P. Y., A. X.X.XXXX, W. U. X, E. - F., Č. H., právne zastúpená JUDr. Lubomírom Müllerom, euroadvokátom, advokátska kancelária so sídlom Symfonická 9, Praha 5, Česká republika, proti žalovanému: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, o zaplatenie 27,66 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I, č. k. 18C/80/2012 - 54 zo dňa 27.1.2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava I, č. k. 18C/80/2012 - 54 zo dňa 27.1.2014 mení tak, že žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi k rukám jej právneho zástupcu náhradu trov konania 72,69 Eur do 3 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia.

Žalobkyňi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I, uznesením č. k. 18C/80/2012 - 54 zo dňa 27.1.2014 zastavil konanie o veci samej a žalobkyňi nepriznal náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 30.3.2012 domáhala voči žalovanému zaplatenia istiny 27,66 Eur s príslušenstvom titulom zaplatenia náhrady škody. Podaním doručeným súdu prvej inštancie 10.4.2013, pred uskutočnením prvého pojednávania, vzala žalobkyňa svoju žalobu v celom rozsahu späť a to z dôvodu splnenia žalovanej povinnosti žalovaným. Súd prvej inštancie konanie podľa § 96 odseky 1,2,3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej aj OSP) zastavil.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 146 odsek 2 OSP. Súd prvej inštancie skonštatoval, že zastavenie konania síce zavinil žalovaný, keď povinnosť uplatnenú žalobou splnil až po jej podaní na súd avšak žalobkyňi právo na náhradu trov konanie nie je možné priznať, pretože tieto vznikli v rozpore so zásadou účelnosti a hospodárnosti konania. Súd prvej inštancie uviedol, že v rozpore s touto zásadou je taký postup účastníka konania prípadne jeho právneho zástupcu, keď sa viacerými návrhmi domáha nároku, ktorý možno uplatniť jedným žalobným návrhom. Žalobkyňa sa domáhala na súde okrem prejednávanej žaloby aj samostatnou žalobou zaplatenia 3,87 Eur v spore sp. zn. 8C/81/2012, ktorý nárok vychádza z jednej žiadosti pozostalých. Ďalší pozostalí si uplatňovali nárok taktiež samostatnými žalobami. Z pripojeného spisu 8C 81/2012 vyplýva, že právoplatne bolo právnomu zástupcovi na náhrade trov konania priznané 72,69 Eur. Požiadavka na účelnosť a hospodárnosť konania pritom nekoliduje s dispozičnou zásadou procesného práva. Záleží len od žalobcu koho bude žalovať a akým spôsobom avšak aj takýto postup musí byť v súlade s ostatnými zásadami súdneho konania. Nesprávnym postupom žalovaného pred podaním žalobného návrhu ktorý neuspokojil nárok žalobkyne bez podania žaloby nemožno ospravedlniť tiež nesprávny postup pri uplatnení nároku súdnou cestou. Súd prvej

inštancie uviedol, že nespochybňuje právo žalobkyne v súdnom konaní žalovať subjekt, ktorého si vyberie a spôsobom aký uzná za vhodný, ale musí si byť vedomý toho, že v prípade ak súd bude spôsob uplatnenia nároku považovať za nehospodárny, že mu náhradu trov konania neprizná. Súd prvej inštancie odvolaním sa na rozhodnutia Krajského súdu Bratislava, č. k. 5Co/498/2013 - 35 a č. k. 5Co/2042013 - 56 poukázal aj na predvídateľnosť súdnych rozhodnutí a právnu istotu.

4. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote žalobkyňa odvolanie. Jej odvolanie smerovalo len proti výroku o trovách konania, ktorých náhradu jej súd prvej inštancie nepriznal. Žalobkyňa žiadala, aby odvolací súd uznesenie v časti náhrady trov konania zmenil tak, že jej prizná plnú náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania. Uviedla, že súd prvej inštancie vec nesprávne skutkovo a právne posúdil, keď argumentoval konaním žalobkyne, ktorá sa v spore vedenom pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 8C/81/2012 domáhala zaplatenia 3,87 Eur, ktorý nárok vychádza z jednej žiadosti pozostalých. Tvrdenie súdu prvej inštancie, že v konaní sp. zn. 8C/81/2012 jej bola právoplatne priznaná náhrada trov konanie 72,69 Eur nie je pravdivé, žalobkyňa v tomto konaní náhrada trov konania priznaná nebola a poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 9Co/259/2013 - 50 z 31.5.2013. Rozporovala tvrdenie súdu prvej inštancie, že v danej veci nekonala v zmysle zásady predvídateľnosti a právnej istoty a poukázala na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, ktorý v iných obdobných konaniach priznal úspešnej strane plnú náhradu trov konania.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

6. Dňom 1. júla 2016 bol Občiansky súdny poriadok zrušený (zákon č. 99/1963 Zb.) a nahradil ho zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj CSP). Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. To znamená, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (§ 470 odsek 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok odvolania do 30.6.2016, pretože právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku zostávajú zachované.

7. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379, § 380 ods. 1 zákona CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v zmysle § 388 CSP zmeniť, nakoľko nie sú splnené podmienky ani na potvrdenie napadnutého výroku a ani na jeho zrušenie.

8. Podľa ustanovenia § 146 ods. 2 OSP ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

9. Zmyslom a účelom inštitútu trov konania aj podľa predchádzajúcej procesnoprávnej úpravy (Občiansky súdny poriadok) platnej do 30. 6. 2016 bolo poskytnúť strane sporu náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela vynaložiť alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom.

10. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že súd prvej inštancie zastavil konanie z dôvodu, že žalobkyňa podaním doručeným súdu prvej inštancie 1.8.2012 zobrala pred začatím prvého pojednávania svoj návrh v celom rozsahu späť. Ako dôvod späťvzatia uviedla, že žalovaný listom z 4.6.2012 žalobkyňa priznal žalovanú istinu. Žalobkyňa teda žalobu vzala späť pre správanie žalovaného. Skutočnosť splnenia uplatneného nároku žalovaným odôvodňuje právny záver, že žalobkyňa podala žalobu na súd dôvodne. Právny základ predmetného sporu spočíva v práve právneho predchodcu žalobkyne (jej otca U. Š.G.) na odškodnenie podľa zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii.

11. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. K zastaveniu konania môže dôjsť z rôznych procesných dôvodov (napríklad pre nezaplatenie súdneho poplatku, pre nedostatok podmienok konania, z dôvodu späťvzatia žaloby a pod.). Pri zastavení sporového konania je pre vyriešenie otázky náhrady trov konania

rozhodujúce zistenie, či a pokiaľ áno, ktorá zo strán sporu z procesného hľadiska zastavenie konania zavinila. Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. V danej veci bolo preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom zachoval v zmysle žalobnej požiadavky. Preto podľa § 146 odsek 2 veta druhá OSP vzniklo žalobkyni právo na úhradu trov konania zo strany žalovaného.

12. Odvolací súd sa nestotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie, ktorý tvrdí, že žalobkyňa nekonala hospodárne a v súlade so zásadou účelnosti vynaloženia trov konania, keď sa v dvoch samostatných súdnych konaniach domáhala nárokov, ktoré si mohla uplatniť v jednej žalobe. Základom sporu v danej veci je odškodnenie za nezákonné väznenie otca žalobkyne podľa zákona č. 119/1990 Zb. o súdnych rehabilitáciách v znení neskorších predpisoch. Žiadne ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľovi súdneho sporu neukladalo povinnosť uplatniť si samostatné nároky spoločnou žalobou. Je výlučne vecou slobodného rozhodnutia žalobcu, akým spôsobom sa rozhodne uplatniť svoje práva. Jedine žalobca ako pán sporu je oprávnený určovať rozsah, v akom si uplatní svoje nároky voči žalovanému. Žalobca si môže slobodne vybrať, či si viacero nárokov uplatní voči tomu istému žalobcovi v rámci jedného konania alebo či bude iniciovať viacero súdnych konaní, prípadne sa môže rozhodnúť, že nároky ani neuplatní. Postup žalobkyne, ktorá si dva samostatné nároky i keď z jedného návrhu na odškodnenie uplatnila dvomi samostatnými žalobami nie je možné kvalifikovať ako konanie nehospodárne a neúčelné. Preto podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie nepostupoval správne keď pri rozhodovaní o náhrade trov konania žalobkyni náhradu trov konania nepriznal. Vo vzťahu k zdôvodneniu nepriznania náhrady trov konania žalobkyni je nesprávny aj argument súdu prvej inštancie podľa ktorého bol nárok žalobkyne na náhradu trov konania ohľadom práv jej otca na odškodnenie, už vyriešený v súdnom spore prebiehajúcim pred Okresným súdom Bratislava I, sp. zn. 8C/81/2012, kde jej mala byť priznaná náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 72,69 Eur. Z rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave ako odvolacieho súdu v danej veci, č. k. 9Co/259/2013 - 50 zo dňa 31.5.2013 vyplýva, že o náhrade trov daného konania rozhodol tak, že oprávnenej žalobkyni náhradu trov konania postupom podľa § 150 odsek 2 OSP, nepriznal. Trovy žalobkyne vznikli v prejednávanej veci v dôsledku správania žalovaného, ktorý žalobkyni nárok priznal až potom, keď ohľadom nároku musela začať súdne konanie. Týmto trovám bolo možné predísť včasným uspokojením zákonného nároku žalobkyne a žalobkyňa by nemusela žalobu podať. Takýto stav veci nie je možné posúdiť ani ako dôvod hodný osobitného zreteľa pre ktorý by v prípade jeho danosti bolo možné v zmysle ustanovenia § 257 CSP (pôvodne ustanovenia § 150 odsek 1 OSP) žalobkyni právo na náhradu trov konania nepriznať. Z uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobkyne týkajúce sa toho, že jej v prejednávanej veci mali byť priznané trovy právneho zastúpenia spôsobilé spochybniť správnosť napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a preto ho odvolací súd v napadnutom výroku o trovách konania zmenil a žalobkyni náhradu trov konania priznal.

13. Podľa § 137 OSP trovy konania sú (mimo iného) najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov. Spôsob určenia a výšku odmeny za právne služby, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta upravuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR č.655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len Vyhláška). Základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak (§ 9 ods. 1 Vyhlášky). Žalobkyňa si trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vyčíslila v podaní z 1.8.2012 za 3 úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia dňa 5.3.2012, spísanie žaloby dňa 28.3.2012 a spísanie podania týkajúceho sa veci samej (späťvzatie žaloby) dňa 1.8.2012. Z tarifnej hodnoty veci 27,66Eur je podľa § 10 odsek 1 Vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby 16,60Eur. Advokát žalobkyne si za tri úkony právnej služby uplatnil odmenu spolu 49,80Eur. Paušálnu náhradu výdavkov podľa § 15 Vyhlášky žiadal po 7,63Eur za každý úkon, spolu 22,89 Eur. Žalobkyni patrí náhrada trov právneho zastúpenia spolu v sume 72,69 Eur (49,80 eur + 22,89 Eur). Podľa § 263 odsek 1 CSP má žalovaný povinnosť zaplatiť žalobkyni trovy konania k rukám jej právneho zástupcu.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 odsek 1 v spojení s § 262 odsek 1 CSP. Žalobkyni, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. V zmysle § 262 odsek 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa

konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).